Lietas arhīva Nr. K30-1823-20/21
ECLI:LV:RVPT:2020:1019.11520021320.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 19.oktobrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnesis A.Celms,
piedaloties prokuroram J.Ievītim,
aizstāvei zvērinātai advokātei H.Purviņai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 8, krimināllietu /pers. A/, /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, vadot transportlīdzekli, kā rezultātā nodarīja cietušajam smagus miesas bojājumus, un tieši:

2020.gada 11.martā ap plkst.09.51 /pers. A/ vadīja sev piederošu transportlīdzekli Volvo S80, valsts numura zīme /valsts numura zīme/Rīgā pa Kalpaka bulvāri no Kr.Valdemāra ielas puses Elizabetes ielas virzienā, pa labo braukšanas joslu.

Pie mājas Antonijas ielā 1 (Kalpaka bulvāra un Antonijas ielas krustojums), /pers. A/, tuvojoties ar ceļa zīmēm Nr.535. un 536.apzīmētai neregulējamai gājēju pārejai, pārkāpjot Ceļu satiksmes likuma 19.panta 1. un 3.punktu prasības - nepildīja Ceļu satiksmes noteikumus, nerīkojās tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 25.3., 100., 145., 146.punktu prasības - nedarīja visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi - mazāk aizsargātie ceļu satiksmes dalībnieki (gājēji); savlaicīgi nepamanot šķērsli - uz neregulējamas gājēju pārejas, apzīmētu ar ceļa zīmēm Nr.535 un Nr.536 esošo gājēju /pers. B/, neņemot vērā, ka lai dotu ceļu pa uz gājēju pārejas esošajam gājējam, kreisajā braukšanas joslā bija apstājies transportlīdzeklis, savlaicīgi pirms gājēju pārejas nesamazināja braukšanas ātrumu, bet turpinot kustību uz priekšu nedeva ceļu gājējam, kurš šķērsoja gājēju pāreju no kreisās uz labo pusi attiecībā pret transportlīdzekļa kustības virzienu, kā rezultātā ar automašīnas priekšējo daļu notrieca gājēju /pers. B/.

Minēto Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu un uzbraukuma rezultātā gājējs /pers. B/ guva sekojošus miesas bojājumus: galvas sasitums ar sistu brūci paura labajā pusē; mugurkaula 7.kakla skriemeļa lūzums, labā lielā un mazā apakšstilba kaula ķermeņa lūzums ar ādas nobrāzumu uz labā elkoņa, kas pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami cietušā dzīvībai.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ pilnībā atzinis sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas. Apsūdzētais/pers. A/ piekritis pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu tiesa, pēc apsūdzētā un prokurora lūguma, pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, vienlaicīgi atzīstot, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir apstiprinājusies arī ar lietas materiālu pārbaudi to kopumā un savstarpējā sakarībā, tādejādi viņa vaina atzīstama par pierādītu, kādēļ pierādījumu analīze nav nepieciešama.

Uzklausot apsūdzēto un prokuroru, kā arī lietas materiālu pārbaudes rezultātā, nešauboties par apsūdzētā /pers. A/ vainu, tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta 1. -3. daļas noteikumiem, nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi attiecībā uz visu apsūdzību, tiesas sēdē pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojošos datus, izskaidrojot procesuālo būtību un sekas.

Novērtējot apsūdzētā un prokurora paskaidrojumus, kā arī pārbaudot un izvērtējot krimināllietas materiālus, tiesa atzīst apsūdzētā /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas par pareizu.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, viņa atbildību pastiprinošos un mīkstinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas klasificējams kā mazāk smags noziedzīgs nodarījums.

Par /pers. A/, noskaidrots, ka dzimis /datums/, Jūrmalā, Latvijas Republikas pilsonis, ar vidējo izglītību, šķīries, dzīvesvieta /adrese A/, apgādībā divi bērni, pašnodarbināts, no SIA "/nosaukums/" raksturojuma redzams, ka /pers. A/ raksturots pozitīvi, agrāk krimināli nav sodīts.

Pie soda apmēra noteikšanas tiesa ņem vērā to, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu, pirmās instances tiesā /pers. A/ izmantoja savas tiesības sadarboties ar procesa virzītāju, jo izvēlējās vienkāršāku procesa veidu.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (sk. Senāta Krimināllietu departamenta nolēmumu lietā Nr. SKK-232/08).

Senāts ir norādījis, ka par atbildību mīkstinošiem apstākļiem var atzīt tikai tādus apstākļus, kas saistīti ar vainīgās personas vai citas personas izdarīto noziedzīgo nodarījumu un kas nav vērtējami kā personu raksturojoši apstākļi (skat. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 12.marta lēmumu lietā Nr. SKK-32/2007, 2007.gada 27.marta lēmumu lietā Nr. SKK-155/2007).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu atbildību mīkstinošais apstāklis, ir tas ka apsūdzētais /pers. A/ atzinis sevi par vainīgu un izdarīto nožēlo.

Tiesa apsūdzētajam /pers. A/ nekonstatē Krimināllikuma 48.pantā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35.panta otro daļu soda mērķis ir vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību un attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, atzīst, ka, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi, kas ir, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, uzskata, ka apsūdzētajam atbilstoši Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcijai nosakāms sods - brīvības atņemšana, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības. Apsūdzētajam ir piemērojams Krimināllikuma 260.panta otrās daļas panta sankcijā paredzētais papildsods - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcija paredz papildsodu transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem. Ņemot vērā apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas laiks ir nosakāms uz 2 (diviem) gadiem.

Tiesas ieskatā šāds sods ir pietiekams, lai vainīgo sodītu un sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā norādīto mērķi.

Tiesa norāda, ka jebkurš transportlīdzeklis ir paaugstinātas bīstamības objekts, ceļu satiksmes drošums ir atkarīgs no visu to dalībnieku savstarpējas mijiedarbības un noteikumu ievērošanas, laicīga situācijas prognozēšana un novērtēšana ir būtisks nosacījums, lai pieņemtu atbilstošu rīcības lēmumu, tādējādi neradot draudus sev un citu personu veselībai, materiālām vērtībām.

Tiesa papildus norāda, ka piemērojot papildsodu visa veida transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana uz 2 (diviem) gadiem nodrošinās pārējo ceļu satiksmes dalībnieku Ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu un savukārt apsūdzētais /pers. A/ izpratīs, ka tikai ievērojot Ceļu satiksmes noteikumus tiks nodrošināta ceļu satiksmes dalībnieku drošība.

Krimināllikuma 55.panta pirmā daļa nosaka, ja, nosakot sodu, tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus, iegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tā vainīgo var notiesāt nosacīti.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam ir iespējams piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus un noteikt sodu nosacīti. Tiesa pozitīvi vērtē to, ka apsūdzētajam ir dzīvesvieta, ir patstāvīga darbavieta, nožēlo izdarīto,

Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa ir ieguvusi pārliecību, ka apsūdzētais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tiesa uzskata, ka apsūdzētais ir notiesājams nosacīti, nosakot viņam pārbaudes laiku.

Tiesa uzskata, ka ar šādu sodu tiks sasniegts soda mērķis - sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesas ieskatā šāds sods uzskatāms par individuālu un humānu.

Savukārt pārējos apsūdzēto viņu aizstāvju argumentus tiesa nevērtē, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, proti, kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piemēram, 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu lietā 10153/82 Austria).

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmās daļas 1.punktu /pers. A/ 10 (desmit) darba dienu laikā pēc nolēmuma spēkā stāšanās jāierodas reģistrēties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši savai deklarētajai dzīvesvietai.

/pers. A/ piemērots drošības līdzeklis - uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzeklis - aizliegums izbraukt no valsts. Drošības līdzekļi atceļami pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Lietisko pierādījumu - CD+R disks ar videoierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem atbilstoši Kriminālprocesa likuma 136.pantam.

Procesuālie izdevumi šajā kriminālprocesā nav.

Mantai uzlikts arests nav.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 530.pantu, tiesa -

nosprieda:

Atzīt par vainīgu un sodīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas un sodīt viņu pēc šī panta ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmās daļas 1.punktu /pers. A/ ir pienākums ierasties un reģistrēties 10 (desmit) darba dienu laikā pēc nolēmuma spēkā stāšanās Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši savai deklarētajai dzīvesvietai.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli - uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzekli - aizliegums izbraukt no valsts, atcelt pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Lietisko pierādījumu - CD+R disku ar videoierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem atbilstoši Kriminālprocesa likuma 136.pantam.

Spriedumu 10 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas vienīgi daļā par piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt, protestēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums ir pieejams 2020.gada 19.oktobrī.

Tiesnesis A.Celms